

48

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 lutego 1984 r.

w sprawie częściowego zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu podatku od nieruchomości i od lokali.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządza się zaniechanie ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu podatku od nieruchomości i poboru tego podatku od budynków lub ich części stanowiących własność osób fizycznych lub pozostających w użytkowaniu osób fizycznych albo osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej:

- 1) wynajętych lub wdzierżawionych na cele mieszkalne — w części przekraczającej 1,5% czynszu,
- 2) wynajętych lub wdzierżawionych na cele użytkowe — w części przekraczającej 25% czynszu,
- 3) zajętych przez właściciela lub użytkownika na własne potrzeby lub oddanych do bezpłatnego używania — w części przekraczającej podatek ustalony według stawek określonych w § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1975 r. w sprawie

wykonania przepisów ustawy o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 46, poz. 243, z 1976 r. Nr 34, poz. 202, z 1977 r. Nr 38, poz. 171, z 1980 r. Nr 16, poz. 57, z 1982 r. Nr 35, poz. 231 i z 1983 r. Nr 71, poz. 319).

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie dotyczy budynków lub ich części wymienionych w § 2 pkt 1 lit. b) oraz pkt 2 lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1975 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o niektórych podatkach i opłatach terenowych.

§ 2. Zarządza się zaniechanie ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu podatku od lokali i poboru tego podatku w odniesieniu do lokali mieszkalnych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 1984 r.

Minister Finansów: w z. W. Bień.

49

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW FINANSÓW I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 lutego 1984 r.

w sprawie poboru przez notariuszy podatku od spadków i darowizn.

Na podstawie art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 45, poz. 207) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa pobór przez notariuszy podatku od spadków i darowizn od sporządzonych przez nich aktów darowizny oraz od dokumentów stwierdzających darowiznę, przedstawionych im w celu dokonania czynności urzędowej.

§ 2. Podatek, o którym mowa w § 1, notariusze wpłacają na rachunek urzędu skarbowego, na którego obszarze działania ma siedzibę państwowe biuro notarialne, zwanego dalej „urzędem”.

§ 3. 1. Notariusz określa w treści sporządzonych aktów bądź poświadczeń i na odpisach wydawanych stronom oraz w rejestrach podstawę i sposób obliczenia podatku, wyszczególniając przedmiot darowizny, jej wartość, grupę podatkową wynikającą z osobistego stosunku łączącego obdarowanego z darczyńcą, kwotę podatku uiszczonego bądź podstawę prawną niepobrania podatku.

2. Jeżeli przedmiotem darowizny jest prawo majątkowe polegające na obowiązku świadczenia na rzecz na-

bywcy, a wartość tego świadczenia nie może być przy sporządzaniu aktu lub poświadczeniu dokumentu ustalona, notariusz nie oblicza i nie pobiera podatku, lecz jest obowiązany przesłać urzędowi odpis sporządzonego lub poświadzonego dokumentu w terminie dwóch tygodni od dnia dokonania czynności.

§ 4. 1. Notariusz sporządzający akt darowizny jest obowiązany:

- 1) pouczyć strony o skutkach przewidzianych w ustawie karnej skarbowej w razie zatajenia lub podania niezgodnie z rzeczywistością danych mogących mieć wpływ na ustalenie podatku i jego wysokość,
- 2) pouczyć strony o przysługującym urzędowi prawie podwyższenia wartości nabytych rzeczy i praw majątkowych, jeżeli wartość podana przez strony nie odpowiada wartości rynkowej.

2. O pouczeniu stron oraz udzielonych wyjaśnieniach notariusz sporządza wzmiankę w akcie.

§ 5. 1. Notariusz może sporządzić akt lub dokonać czynności urzędowej bez pobrania podatku:

- 1) po przedstawieniu zaświadczenia stwierdzającego uiszczenie należnego podatku,

2) za uprzednią zgodą urzędu na sporządzenie aktu lub dokonanie czynności urzędowej bez obowiązku pobrania jakiegokolwiek kwoty z tytułu podatku z powodu odroczenia terminu płatności; w tym wypadku jest jednak obowiązany przesłać uwierzytelniony odpis aktu lub pisma w terminie dwutygodniowym urzędowi, który wydał zezwolenie.

2. Jeżeli urząd wyraził zgodę na pobranie tylko części należnego podatku przy sporządzaniu aktu lub dokonywaniu czynności urzędowej, notariusz uzależni sporządzenie aktu lub dokonanie czynności urzędowej od uiszczenia odpowiedniej części podatku.

3. Stwierdzenie o uiszczeniu podatku notariusz zamieszcza w treści aktu notarialnego, a w razie przedstawienia mu pisma w celu dokonania czynności urzędowej — w treści świadectwa o dokonaniu czynności urzędowej. Jeżeli notariusz nie pobiera podatku, obowiązany jest podać podstawę prawną zwolnienia od podatku bądź też powołać pismo urzędu wyrażające zgodę na jego niepobranie.

§ 6. 1. Notariusz jest obowiązany prowadzić rejestr podatku od spadków i darowizn na każdy rok. Rejestr powinien zawierać: liczbę porządkową, datę darowizny, imiona, nazwiska i adresy stron umowy, określenie przedmiotu darowizny, zadeklarowaną wartość darowizny, grupę podatkową, kwotę pobranego podatku i uwagi.

2. Rejestr podatku może być zastąpiony przez repertorium przewidziane przepisami o prowadzeniu ksiąg i przechowywaniu akt notarialnych.

3. W rejestrze należy wykazywać również akty i czynności, od których nie pobrano podatku.

§ 7. 1. Notariusz jest obowiązany:

- 1) podsumować w rejestrze kwoty pobranego podatku w okresach dokonywania wpłat,
- 2) wypełniać i przysyłać deklarację o wysokości pobranego podatku oraz o wysokości podatku przekazywanego na rachunek urzędu,
- 3) dokonywać wpłat pobranego podatku do dnia 16 każdego miesiąca, jeżeli chodzi o kwoty pobrane od dnia 1 do 15 tego miesiąca, oraz do ostatniego dnia miesiąca, jeżeli chodzi o kwoty podatku pobrane od dnia 16 do końca miesiąca; jeżeli jednak suma pobranego podatku przekroczy kwotę 30.000 zł, wpłata powinna być dokonana najpóźniej w dniu następnym,
- 4) odnotować w rejestrze w rubryce „uwagi” kwotę wpłaconego podatku, datę wpłaty i okres, którego wpłata dotyczy,
- 5) przysyłać urzędowi odpis rejestru podatku od spadków i darowizn za każdy ubiegły miesiąc w terminie do dnia 7 następnego miesiąca.

2. Rejestry podatku od spadków i darowizn oraz dowody wpłaty należy przechowywać przez okres 5 lat, licząc od końca roku, w którym rejestr założono.

§ 8. Przepisy zarządzenia dotyczące rejestru podatku od spadków i darowizn stosuje się odpowiednio do repertorium zastępującego rejestr.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *S. Nieckarz*

Minister Sprawiedliwości: *L. Domecki*

50

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 lutego 1984 r.

w sprawie zasad, trybu i organów właściwych do wydawania orzeczeń o trwałej niezdolności do pracy nauczycieli akademickich spowodowanej chorobą oraz orzeczeń o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby przekraczającej 1 rok.

Na podstawie art. 169 ust. 3 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1982 r. Nr 14, poz. 113 i z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 39 poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Orzeczenie o trwałej niezdolności nauczyciela akademickiego do pracy naukowej i dydaktycznej spowodowanej jego chorobą wydaje komisja lekarska, zwana dalej „komisją”, powołana przez lekarza wojewódzkiego w składzie:

- 1) przewodniczący lekarz — wojewódzki inspektor do spraw orzecznictwa lekarskiego,
- 2) lekarz specjalista II stopnia w zakresie chorób wewnętrznych,
- 3) inni lekarze specjaliści powoływani w zależności od potrzeb.

2. W badaniu przez komisję może uczestniczyć lekarz dotychczas leczący nauczyciela akademickiego, w celu uzupełnienia dodatkowymi wyjaśnieniami przygotowanej dokumentacji.

3. Komisja obejmuje swoim działaniem obszar określony przez lekarza wojewódzkiego.

4. Obszar działania powinien być tak określony, aby umożliwiał zainteresowanym łatwy dostęp do komisji.

§ 2. 1. Orzeczenie, o którym mowa w § 1 ust. 1, wydaje się na wniosek zakładu pracy lub nauczyciela akademickiego.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) opinię zakładu pracy o przebiegu pracy nauczyciela akademickiego z podaniem okresu pracy oraz warunków, w których praca ta była wykonywana, ze szczególnym uwzględnieniem warunków uciążliwych bądź szkodliwych dla zdrowia,
- 2) zaświadczenie o stanie zdrowia wydane przez lekarza zakładu społecznego służby zdrowia, pod którego opieką lekarską nauczyciel akademicki się znajduje,
- 3) dokumentację lekarską z zakładu społecznego służby zdrowia, w którym leczył się nauczyciel akademicki.

§ 3. 1. Komisja, o której mowa w § 1 ust. 1, orzeka na podstawie wyników bezpośredniego badania nauczyciela akademickiego, dokumentacji lekarskiej oraz opinii, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 1.